

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 16 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oglasila (inserate) v sprejema upravnistvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Vodnikovc ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniskih ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 37.

V Ljubljani, v torek 16. februvarija 1897.

Letnik XXV.

Štajerski Slovenci, bodimo jedini!

(Izv. dopis.)

Nesloga med nami je bila doslej mnogokrat vzrok naše slabosti! Ako nočemo popustiti najvažnejših koristij, ne sme ostati tako! Imamo skupno zastavo, krog katere se moramo zbirati ob državno-zborskih volitvah: svojo sveto katoliško vero. Na noge torej, katoliški možje, zbrani krog tega znamenja in v tem znamenju samo nas bodo videli vsi nasprotniki zmagovati.

Ne preslišimo tega opomina! Da, katoliško prepričanje nas vodi zdaj, ko si odbiramo na Spodnjem Štajerskem poslanca za peto kurijo. Tega se zavedajmo in ne bomo se motili.

Da se to poudarja pri nas, je potrebno, ker se še vedno misli, trdi in piše, da je prvo in glavno načelo narodnostno načelo. Res je, tudi to je naše načelo, tudi na to se oziramo prav močno, ko si odbiramo poslanca. Pa to ne more biti naše glavno načelo, naše vodilno načelo. To je in mora biti katoliško načelo.

Mi nismo samo dobri Slovenci, nam ni samo drag in ljub domači kraj, ljub naš jezik, ljube naše šege, temveč mi smo tudi zvesti sinovi katoliške cerkve. Njen nauk je naše vodilo v življenju. Štajerski Slovenci, namreč priprosti kmetje in delavci, smo se tega držali do zdaj in se bomo tega oklepali tudi v prihodnje. Sami smo in hočemo biti dobri katoličani, zato pa tudi zahtevamo, da je naš poslanec dober katoličan, da je pripravljen, po katoliških načelih braniti pógumno, nesebično našo stvar tudi v javnosti.

Njegov program mora biti program, kakor so ga nam razvili avstrijski škofje v svojem prelepem pastirskem listu.

Volilci, vzemite v roke zdaj ta list in premišlujte, od katerega imenovanih kandidatov smemo

uverjeni biti, da je ta program njegov! Vsekako bo ravnal gospod Žičkar po tem programu. On je odločen katoličan, on je naudušen Slovenec. Svoje narodnosti ni samo oznanjeval z besedami, poudarjal je v listih, njegovo narodnost spričujejo dela. Kar je storil v Celju, kar je storil v Vitanju, pove dovolj, da je naudušen Slovenec.

Gospod Žičkar ima sree za kmeta, za delavca. Sam sin kmetjskih starišev živiti tudi med narodom in za narod. Narodova težnje pozna, ker je v neposredni in najožji dotiki z narodom po svojem stanu. Gotovo, gospod Žičkar vé bolje za našo bedo, kakor kandidat, ki živi na tujem in ne pride v tako ozko dotiko po svojem poklicu z narodom.

Da je gospod Žičkar popolno neodvisen in da bo tudi srčno in nesebično zagovarjal našo stvar, ni treba še posebej poudarjati, ko je tako dobro znan po svoji plemeniti, jekleni značajnosti.

Zato, štajerski Slovenci, bodimo jedini v gospodu Žičkarju ter odklonimo vse druge kandidate odločno. Gospod Žičkar bodi naš kandidat za peto kurijo in nikdo drugi. Komur je draga vera in narodnost in komur je mar za pravo blaginjo slovenskega naroda, bo glasoval za g. Žičkarja, se bo potegnil zanj!

Politični pregled.

V Ljubljani, 16. februvarija.

Deželni aborti. Nižje-avstrijski deželni zbor je nadaljeval v zadnjih sejah razpravo o proračunu za tekoče leto in ravno v večerajšnji seji je bila končana glavna razprava in se je pričelo s podrobno razpravo. Povodom glavne razprave je ožigosal dr. Lueger prejšnjo deželnozborsko večino, ki je zapustila sedanjí večini same dolgove in zanemarjeno gospodarstvo. Iz njegovega konečnega govora se je pa tudi razvidelo, da želi dr. Lueger čim preje

sklepa sedanjega zasedanja deželnega zbora in da se nadaljuje delo v maju in novembru. Zbor se je sešel na to še k večerni seji. — Gališki deželni zbor se je sešel včeraj k zadnji seji. Pričetkom seje je prebral deželni maršal grof Badeni brzojavko presvetlega cesarja, v kateri jemlje na znanje sklep deželnega zbora gledé krakovske rezidence Wawel in izreka za ta nov dokaz patrijotičnega in dinastičnega čuta svojo cesarsko zahvalo. Po nekaterih kratkih opombah in rešitvi nujnejših del je deželni maršal zaključil sedanje zasedanje.

Ministerski svet. Minulo soboto so se sošli ministri k skupnemu posvetu. Udeležili so se ga vojni minister, oba ministra za deželno brambo ter nekaj generalov. Na dnevnem redu je bilo najbrže krečansko vprašanje. Po sklepu je vsprejel presvetli cesar admiralu barona Sterneka v daljši avdijenci.

Poljski osrednji volilni odbor, ki sestoji po veliki večini iz članov bivšega poljskega kluba in njih ožjih somišljenikov, je izdal minule dni svoj volilni oklic, ki prav za prav ne obsega ničesar drugega, nego polemiko s poljsko ljudsko stranko in pobija njene nazore glede solidarnosti vseh poljskih poslancev. V prvi vrsti se seveda naglašá nujna potreba nadaljnega obstoja poljskega kluba, kakoršen je bil poprej, ker le tedaj je mogoče složno delovanje na vse strani in braniti najdražje svetinje narodove. V poslanski zbornici sme glasovati in staviti predloge le Poljak, ne pa aristokrat, kmet, meščan, demokrat, radikalec ali konservativec. Le na ta način je mogoče pokazati na Dunaju, da smo jeden narod. — S tem hočejo poljski zlahčiči popolno izpodbiti zahtevo ljudske stranke, ki zahteva gospodarskega združenja, in vtrditi še nadalje svoj vpliv. Da bi se na vsi črti spolnila njih vroča želja, nad tem dvomijo sami.

Italija in grško podjetje na Kreti. Iz raznih strani Italije so dohajala včeraj poročila o živahnem gibanju posebno mej meščanskim prebivalstvom, ki je prirejalo na raznih krajih shode ter

LISTEK.

Brodnik.

(Zgodovinska povest. Angleški spisala Antonija Klitsche de la Grange; prevel Ivan Čestimir.)

Drugi del.

Goti.

X.

Napad.

(Dalje.)

Marcel se obupno prime za glavo in zbeži. Jeden izmej Gotov steče za njim, pa ga ne dohiti. Marcel je bil prišel pred Melanijino hišo z namenom, da ugrabi sestro. Za njegovo namero je vedel samo oni, ki je hitel za njim. Ko ju le ni bilo nazaj, Goti znova napadejo hišo, misleč, da najdejo v njej vina in dragocenosti.

Mej tem, ko se je Decij pred hišo valjal v lastni krvi, je Valerija čuvala omaro, v kateri so bile svetinje. Pri nji je ostal samo Milon. Klavdija in služabnike je bila prisilila, naj se vležejo k počitku, in jim je zatrjevala, da je Melanijina hiša varna pred sovražniki vsled senatorskega napisa.

Sama pa celo noč ni zatislila oči, ampak je čuvala svetinje, ki ji jih je izročila Melanija.

Noč se ji je dozdevala nenavadno dolga. Krik divjih vojakov, jok in stok njihovih žrtv so ji dohajali na uho. Dasi se je vse to vršilo v poletnem času, se je vendar revica tresla od mraza.

Ko je napočila zora in se je začelo svitati, vstane Valerija in reče Milonu:

„Skoraj bode izšlo solnce. Koliko je ljudij, ki so je videli sinoči zahajati, ki je pa danes ne bodo videli vshajati!“

Valerija si z rokami pokrije lice, da skrije neizrekljivo žalost. Nenadoma pa skoči po konci in reče vsa blede:

„Cuj, Milon, vrata rušijo!“

„Moj Bog, reši nas,“ vsklikne Milon in se vrže na kolena pred razpelo.

Udarci so bili čim dalje huji; Valeriji so pretresali dušo in sree.

Ko vsa v strahu, toda udana v voljo božjo pričakuje, kaj da se bode zgodilo, prihite najedenkrat v sobo trije sužnji in kriče:

„Goti napadajo hišo; zgubljeni smo!“

Valerija par trenutkov stoji vsa prestrašena; potem pa se ohrabri in zapové:

„Skrijte se mej kipe; ti pa, Milon, odpri vrata ker je vsaka branitev zastoj.“

S temi besedami je Valerija pokazala, koliko da premore sree, okrepjeno s sveto vero. Bleda, toda krasna, upre svoj pogled proti nebu, vzame z zida razpelo in stopi pred omaro, v kateri so bile shranjene svetinje.

Mej tem časom odpre Milon vrata, in Goti se trumoma vsujejo v hišo.

Plena in krvi željni se razkropé po sobah, da poberó in odneso dragocenosti, ki bi jim prišle v roke; toda zastoj; Melanija ni imela ničesar, kar bi jih bilo zadovoljilo. Obhodili so jedno sobo za drugo, dokler niso prišli do one, v kateri je Valerija čuvala svetinje.

Ta soba je bila brez vsakega okraska; stene so bile temne, strop začrnel. V kotu je stala velika omara, pred njo pa Valerija bledih lic, oblečena v belo oblačilo, držeč pred seboj v desni roki sveto razpelo. Ravno kar izišlo solnce je posijalo v sobo skozi luknjo v stropu in obsijalo Valerijino glavo.

„Pošast!“ zakriči jeden izmej praznovernih sinov mrzlega severa. Pri tem vskliku se četa, ki se ni strašila ničakega sovražnika, pomakne nazaj. —

javno pokazalo, da simpatizuje s Krečani in Grki. Redarstvo je dobilo nalog, preprečiti vsako demonstracijo, a se mu ni posrečilo, kajti ljudstvo je razdraženo planilo po redarjih in vnel se je hud boj. Ljudstvo se je konečno moralo udati premoči in bilo je pri tem aretovanih več oseb. Iz teh dogodkov je razvidno, da je italijansko prebivalstvo v precejšnji večini vneto za nesrečne trpine na orijentu in da le vlada, ki seveda ne mara sedaj še javno pokazati svojega mnenja napram ostalim velevladstvom, še skuša udušiti vsake javne pojave.

Dogodki na Kreti. Kakor je razvidno iz poslednjih poročil, doseglo se je sporazumljenje mej evropskimi velevladstvi z ozirom na postopanje v krečanski zadevi. Kakor avstrijski, tako so dobili tudi poveljniki ostalih vojnih ladij, ki se nahajajo ob krečanskem obrežju, strogo povelje, da morajo ovirati vsako sovražno operacijo grških ladij, ob enem pa tudi zabraniti, da turške vojne ladije ne bodo prekoračile dane meje. Prva, ki je dala to povelje svojemu poveljniku, je bila Anglija. Vse operacije se izvrše v sporazumu in po dogovoru vseh poveljnikov pod predsedstvom in vodstvom staroste, francoskega admirala. Grška vlada seveda neče še mirovati in je ravno včeraj odplula ladija iz pirejskega pristanišča, ki je odvedla na Kreto bataljon vojakov, toda bati se ni hujšega, kajti vlada dobro ve, da je popolno osamljena in torej ničesar ne zmore. Vse bo torej najbrže ostalo pri starem, sultan se smeji v pest, kristjani bodo pa še nadalje morali ječati pod turškim jarmom.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 16. februarija.

(Zaupnike in somišljenike) opetovano in iskreno prosimo, da nam nemudoma sporočijo o izidu prvotnih volitev za splošno in kmečko skupino, naj si bo ta že ugoden ali neugoden.

(Volitve volilnih mož.) V občini Sv. Križ v ra-deškem okraju je izvoljenih pet mož katol.-narodne stranke. — Pri sobotni volitvi na Bučki so bili izvoljeni: dva za peto skupino in trije volilni možje za kmetске občine, ki na dan volitve oddajo katoliško-narodnemu poslancu svoje glasove.

(Državnozborske volitve.) Iz Planine se nam piše: „Sl. Narod“ je v številki od petka naznanil izid volitev v Planini in v tolažbo sebi in svojim pristašem pripomnil, da so tu zmagali klerikalci, ker so Windisch-Graetzovi uradniki pritiskali na kmete. Tako „v luftu“ zlagati se zamorejo le gospodje pri uredništvu „Sl. N.“ 200 kron darila onemu, ki dokaže pritisek na jednega samega volileca od katere koli strani. Samo nekaj je pritiskalo na vrle naše možake: „Katoliška zvest“, — prepričanje, da treba poslušati glas višjih pastirjev in javno priznati načela, za katera se poganja katoliško narodna stranka, jedino prava v Slovencih. Zatorej to debelo laž, katero je „Sl. Narod“ izkuhal in svojim p. t. čitateljem za predpust serviral, še jedenkrat pribijemo na steno. Gospodje, vse nič ne pomaga, katoliška zvest čedalje bolj prešinja ljudstvo. V našem taboru je Slovenija, kjer tudi vas željno pričakujemo, da

„Pošast!“ se je razlegalo od ust do ust in drug za drugim je zbežal iz sobe in iz hiše.

Ko je bila četa odšla, vrnil se je Got, ki je bil hitel za Marcelom, v hišo, vedoč, da ondi stanuje sestra njegovega vodje. Pohiti čez dvorišče, preišče vsak kotiček in pride slednjič do sobe, kjer je Valerija še vedno stražila svetinje.

Ko Valerija opazi novega sovražnika, za hip zatrepeče, potem pa se neustrašeno postavi pred omaro.

„Ne boj se, devica; tvoj brat takoj pride semkaj; mej tem časom pa bodem jaz čuval hišo, da se jej ne približajo moji tovariši“, reče Got s prijaznim glasom.

„Moj brat med vami!“ vsklikne žalostno Valerija, potem pa nadaljuje zaničljivo: „Pojdi in povej onemu, katerega je meni na sramoto porodila moja mati, naj ne prihaja semkaj, ako hoče, da ne čuje od svojega starega očeta strašnega prokletstva... Jaz ne prosim pomoči sovražnikov moje domovine; ako pa hočeš biti tako dober, ukaži svojim tovarišem, naj se ne dotaknejo teh svetinj s svojimi omadeževanimi rokami.“

Valerijina odločnost je tako uplivala na Gota, da je občutil posebno spoštovanje do te hrabre mladenke. Poslušal ko dete zapusti sobo.

nas vse združi bratovski objem. Ako ste res takó dobri katoličani, kakor se pri vsaki priliki ustite, kar srčno stopite na stališče, ki je zavzemajo vaši višji pastirji v svoji krasni zadnji poslanici — in jedini smo. Bog daj, da bi prej ko prej zazoril zaželjeni dan vseobčnega pobratimstva na večno stalni podlagi sv. katoliške vere!

(Prvotne volitve za peto skupino v Ljubljani.) Čas za volitev volilnih mož v ljubljanski občini, ki je bil dosedaj določen 4. marca od 8. ure zjutraj do 1. ure popoldne, se je sedaj podaljšal za tri ure, in sicer od 3. ure popoldne do 6. ure zvečer. Torej je skupno čas volitve določen na osem ur. Volilci prvega okraja volijo vsi v mestni dvorani, tretji in četrti okraj sta pa dobila še po jedno volišče; namreč tretji voli še poleg na dosedaj znanih krajih tudi v letnem salonu pri Maliču, četrti pa v Hafnerjevi pivarni na sv. Petra cesti. Tu sem pripadajo volilci z začetnimi črkami S do Ž.

(C. kr. mestni šolski svet) je imel dne 9. febr. redno mesečno sejo, o kateri smo prejeli nastopno poročilo: Predsednik proglasi sklepčnost in predstavi novoimenovanega c. kr. okrajnega šolskega nadzornika za nemške šole Ivana Bendo. Zapisnikar poroča o došlih kurencijah in pové, kako so bile rešene. Rešijo se prošnje za oprostitev od obveznega pouka slovenščine na tukajšnjih mestnih nemških šolah. Radi stavbinskega programa za bodočo mestno dekleško osemrazrednico in pa radi nameravane razširjave poslopja za I. mestno deško petrazrednico sklene se naknadno izročiti mestnemu magistratu v kompetentno uradovanje dve resoluciji. —

(Dnevni red) VIII. seje deželnega zbora kranjskega v Ljubljani dne 17. februarija 1897. ob 10. uri popoldne. 1. Branje zapisnika VII. deželno-zborske seje dne 12. februarija t. l. 2. Naznanila deželno-zborskega predsedstva. 3. Poročilo o delovanju kranjskega deželnega odbora za dobo od 1. januarja do konca decembra 1896. 4. Poročilo deželnega odbora o dogovoru, ki je gledé nastavljanja zemljemerskega osebja za agrarske operacije skleniti s c. kr. deželno komisijo. 5. Poročilo deželnega odbora, o preuredbi deželno-zborskega volilnega reda za vojvodino Kranjsko. 6. Poročilo deželnega odbora, s katerim se predloži proračun deželnega zaklada za l. 1897. 7. Poročilo deželnega odbora o podporah za šolske zgradbe. 8. Poročilo deželnega odbora o gradnji ceste od Spodnjega Bernika do Vodic. 9. Poročilo deželnega odbora glede uvrstitve v cestnem okraju ljubljanska okolica se nahajajoče občinske ceste, ki se pri Cikavi od ljubljansko-novomeške državne ceste med km. 160 in 162 odcepi in drži mimo Male Stare Vasi in Velike Stare Vasi do meje selske občine Polica, z njenim razpotjem pri Mali Stari Vasi držečim čez Dolenje Duplice do stika z imenovano državno cesto na Stehanu, med okrajne ceste. 10. Poročilo deželnega odbora o ustanovitvi kmetijsko-kemičnega poskušališča za Kranjsko. 11. Poročilo deželnega odbora o zgradbi nove deželne bolnice, o novi pogodbi gledé priskrbe rezijskih potrebščin in hrane bolnikom ter o stavbinskih stroških do konca 1897. leta. 12. Po-

Ko ostane Valerija sama, polasti se je silen nemir; ko pa se spomni očeta, stopi na dvorišče, da ukaže Milonu, naj ne pusti Marcela v gotskem oblačilu stopiti pred očeta.

Ko dojde na dvorišče, se ozre na vse strani, pa nikjer ne ugleda Milona. Ko se slučajno ozre na hodnik, zapazi Milona, ki kleči in moli kraj mrtvega Decija. Bleds ko mrlič, ki je ležal pred njo, poklekne na tla, sklene roke in vsklikne:

„Vsegamogočni Bog, daj mi moči, da prenesem tvojo sveto voljo!“

Kolikokrat je že padlo mlado drevesce kraj stoletnega hrasta! klical je starček Klavdij, ko je stopil na dvorišče, da poišče Valerijo; ko pa je ugledal mrtvega Decija, ponavljal je le-te njegove besede.

Solnce je zasijalo nad razvalinami Rima. Goti, utrjeni vsled prelitja krvi, so se sprehajali po mestu. Mnogi so šli mimo Melanijine hiše; vstopiti pa se ni upal nihče, ker je bil Marcel pred vrata postavil krepko stražo. Mnogi radovedneži so obstali pred vratmi in gledali, kako star mož kraj mladenke in in pritlikavca kleči in moli ob truplu, ki je ležalo v lastnej krvi.

(Dalje sledi.)

ročilo deželnega odbora gledé uvrstitve v cestnem okraju ljubljanska okolica in v ozemlju mesta Ljubljane se nahajajoče občinske ceste, ki se nasproti podružne cerkve sv. Jerneja v Spodnji Siški od ljubelske državne ceste odcepi in se stika pri Bežigradu z Dunajsko državno cesto, med okrajne ceste. 13. Utemeljevanje samostalnega predloga gospoda poslanca dr. Majarona o ustanovitvi občinskih posredovalnih uradov (mirovnih sodišč). 14. Ustno poročilo finančnega odseka o računskem sklepu deželnega posojilnega zaklada za l. 1895 in proračunu za l. 1897. 15. Ustno poročilo finančnega odseka gledé odpisa iz nekdanjega kranjskega zemljiško-odveznega zaklada v dobi od 1857 l. do konca 1882 l. na račun strank predplačiloma izplačanih neizterljivih potnih stroškov. 16. Ustno poročilo finančnega odseka o računskem sklepu za l. 1895. in o proračunu za l. 1897. garancijskega zaklada dolenjskih železnic. 17. Ustna poročila finančnega odseka o prošnjah: a) županstva v Šmarju za 30% podporo za napravo vodovoda v Šmarju in Razdrtem; b) županstva v Podkraju pri Vipavi za podporo za napravo vodovoda; c) Marije Kreč, vdove deželnega tajnika, za zvišanje podpore; d) zdravstvenega zastopa na Brdu in občin brdskega okraja za razpis mesta okrožnega zdravnika s sedežem v Prevojah in s plačo 800 glđ. 18. Ustno poročilo upravnega odseka o samostalnem predlogu gospoda poslanca grofa Barbo o ustanovitvi deželnega skladišča v Ljubljani. 19. Ustno poročilo upravnega odseka o prošnji županstva v Adlešičah, da bi deželni inženir pregledal, kje in kako naj se napravi vzna pot do Kolpe. 20. Ustno poročilo upravnega odseka o prošnji občin Jezica in St. Vid pri Ljubljani za uvrstitev občinske poti Jezica-Savlje-Kleče-St. Vid med okrajne ceste.

(Slovensko gledališče.) Nocoj se bode predstavljal Ohnetov igrokaz „Fužinar“. — V petek pride zopet jedenkrat „Čarostelec“ na oder, v nedeljo pa se uprizori „Lumpacij Vagabund“.

(Shod v Zgornjem Kašlju.) Poroča se nam: V nedeljo 14. t. m. vršil se je volilen shod za peto skupino v Zgornjem Kašlju, na katerega je prihitelo lepo število delavcev in kmetovalcev. Paznik Gostinčar je pojasnoval pomen volitev in zahtev delavcev gledé njihovega splošnega varstva, posebno zavarovanja za starost in onemoglost ter v slučaju bolezni. Naš poslanec mora delovati v našem smislu. Tudi od drugih poslancev naj volilci odločno zahtevajo, da se ganejo in se spomnijo ljudskih potreb. Kmetovalcem kakor delavcem je potreba združevanja. Države dolžnost je, da pomaga kmetovalcu izdatno. Ko se bode organizovalo kmetско ljudstvo v svojih zadrugah, bodi naloga države, da zadruge vsestransko podpira. To se bode pa le tedaj zgodilo, ako volimo v drž. zbor može, ki bodo imeli res srce in voljo, storiti kaj za ljudstvo. Ljudstvo se mora samo vzbuditi in organizovati ter tako organizovano voliti iz svoje srede svoje zastopnike. Konečno priporočam, da oddajo vsi volilci pete skupine svoje glasove dr. Kreku, od katerega po njegovem dosedanjem delovanju upamo, da bode res zastopal ljudstvo. Govornik se odpove vsaki kandidaturi in potem še jedenkrat priporočam, soglasno voliti le take volilne može, ki bodo volili dr. Kreka. Ziller predlaga resolucijo na prihodnjega poslanca, v kateri se izraža volja volilcev, da naj njihov poslanec ne hodi potov ljudstvu neprijaznih poslancev, marveč da zastavi vse sile v korist ljudstva. Resolucija je bila vsprejeta soglasno.

(Iz Cirknice.) 14. februarija. Včeraj se je pri nas vršila volitev 11 volilnih mož za notranjske kmetске občine. Trajala je od 8. ure zjutraj do 6. ure zvečer. Agitacija liberalne stranke je bila zvito zasnovana in je imela svoje središče ne samo v cirkniških liberalnih magnatih, ampak tudi — in morda še bolj — v Markovcu. Od onod je počil glas, da nihče ne dobi voznje, če ne bo volil liberalno. Res je, da je grožnja z zaslužkom nekaj pripomogla liberalno-narodni stranki, toda velika večina naših volilcev se ne ustraši takega žuganja, koder se gre za pravico in resnico! To se je pokazalo tudi na volišču. Naši možje so stali kot skala do zadnjega v volilni dvorani. Vrlo so se držali Begunjci, Grahoveci in Zerovljani, Martinjci, vsi Jerzerci, Dolenjci, Podslivničani, pa tudi v Cirknici imamo mož, ki svojega prepričanja ne prodado za zaslužek in pijačo. Oddanih je bilo 331 glasov; naši so dobili največ, 186, nasprotni pa 141 glasov. Veselje se je bralo našim z obraza, a marsikaterim

nasprotnim se je videlo, da le prisiljeni volijo na liberalno stran, ker so v srečju s katoliško - narodno stranko. — V petek 12. t. m. je bilo v Grahovem izvoljenih za peto skupino pet naših volilnih mož z nad 100 glasovi večine, v Cirknici je izvoljenih šest nasprotnih. To je kratko poročilo o naši volitvi, ki je pokazala, da velika večina trdnih in samostojnih kmetov stoji odločno pri katoliško - narodni stranki. Ob enem se je tudi očitno spričalo, da so naši volilci neustrašeni, ker jih žene v volilno borbo prepričanje. Zato so po srečno končani volitvi veselo, pa tudi junaško zapeli:

„Naj tedaj nad nami strašna burja le se znese,
Skala poka, hrast se lomi, zemlja naj se trese;
Bratje mi stojimo trdno kakor zidi grada,
Črna zemlja naj pogrezne tega, kdor odpada!“

(Iz poljanske doline.) V nedeljo se nam je predstavil gospod kandidat J. Pogačnik. Prišel je na Trato, kjer je pred volilci razvijal svoj program. Vzlasti je poudarjal gospodarske zadeve, ki so prav ugajale volilcem. Ko se je na odločni poziv opotavano — ker isto je storil poprej že sam — izjavil za naš program: „Vse za vero, dom, cesarja!“, sprejeli so ga volilci z veseljem za svojega kandidata.

(Iz Grahovega.) Pretečeni petek vršila se je tukaj volitev peterih volilnih mož za peto kurijo. Volilcev prišlo je 190. Izmed teh dobila je po velikem trudu in gonji magnatska stranka 44 glasov — moške naše stranke pa 146. Vroč dan volitvene borbe napočil je pa dne 13. febr. Že predvečer, posebno pa zjutraj istega dne nastal je v Grahovem in Zerovnici nečuvnen lov na volilce. To je bilo skakanja, letanja, prošnje, groženje in obljube, preden so spravili na voz naši liberalni prevzetneži moške omahljivce in odvisneže, ki so bili namenjeni doma ostati. Ta dan ni ostal razven bolnih in dveh značajnih mož niti eden volilec doma. S župnikom odpeljalo se je k volitvi iz gori omenjenih vasij 42 mož, zaprodancev in omahljivcev pa jih je odrinilo k volitvi v Cerknico 29.

(Ali je mogoče?) Na novico pod tem naslovom objavljeno v „Slovencu“, dobili smo nastopni popravek: Štev. 5753. Slavno vredništvo „Slovenca“ v Ljubljani. Gledé na vesti in trditve, obsežene v notici „Ali je mogoče!“ v 34., in v opomni k popravku mestnih redarjev, v 35. številki „Slovenca“, prosim Vas, sklicujé se na § 19. tiskovnega zakona z dne 17. decembra 1862, da priobčite naslednji uradni popravek: Ni res, da bi kak mestni redar bil pobiral po hišah podpise za brezsravno hišo, kakor tudi ni res, da bi mestno županstvo kakorkoli pospeševalo to akcijo. — V Ljubljani, 14. februarja 1897. — Zupan: Ivan Hribar.

(Osmina) za pokojnim g. župnikom Lavtižar-jem je jutri 17. t. m. ob 9. uri dopoldne.

(Dr. Mahnič pa Leonina.) „Slov. Narod“ piše: „Načela dr. Mahničeva o slovenski politiki, o državi, o naši literaturi, naši umetnosti, o naših društvih, so našim čitateljem znana. Ako bo delovala Leonina po istih načelih „Rimskega Katolika“, potem vemo, da bo „Katoliški Obzorik“ v še hujši meri napadal narodno stranko, vse odločne slovenske stranke, naše literate in umetnike, pa naša narodna društva. Po načelih R. K. bo vzgajal tudi K. O. z denarnimi prispevki „mlade pisatelje“, reške gimnazijske in akademične vohunčke, ki bodo nadaljevali kmalu še fanatičnejše delo dr. Mahničevih naslednikov... Veseli nas, da je objavil „Slovenec“ toli laskavo pohvalo dr. Mahniča o ljubljanskem duhovništvu (namreč, da so bili ljubljanski duhovniki najbolj goreče vneti za njegove ideje), da poznajo i obmejni Slovenci, da je res Ljubljana gnezdo klerikalne reakcije, katero treba pobijati!“ Izvrstno! In še so ljudje, ki mislijo, da je narodna stranka pobijala Mahniča samo zavoljo — taktike! In še so ljudje, ki mislijo, da je boj v Slovencih provzročilo samo „petelinstvo“ šenklaških kaplanov! Da bi vsaj verjeli „Slovenskemu Narodu“, ki v št. 34. piše: „Slovenski list trdi tudi gorostasno, da sta si programa (katoliške in narodne stranke) — podobna. Ze leta in leta trajajoči kulturni in politični boj mej nami in „Slovenčevci“ je moral odpreti oči tudi vsakemu političnemu otročaju, da nas ločijo načela, v katerih se ne bomo mogli zložiti povsem nikdar in nikoli. Mislimo, da sta (dve stranki) neizogibni, ker vladajo toli različna načela o bistvenih, kulturnih in političnih vprašanjih.“ — Mi vemo, da nismo bili v tem oziru nikdar „politični otročaji“, tudi tedaj ne, ko je bila ali pa se je hlinila tako narodna stranka.

Kdaj je že to trdil dr. Mahnič, a imenovali so ga — fanatika! A nekateri morda niti sedaj še ne bodo uvideli, da nas res — ločijo načela!

(Deputacija ljubljanskih meščanov) je bila danes z ugovorom 12.000 ljublj. občanov pri županu. Več spregovorimo prihodnjč.

(Pornografija.) „Slovenski Narod“ je pod naslovom „Repičeva Tonica“ zopet srečno rodil ostuden spis. In tak list si sramežljivo z rutico zakriva ličice, ko poštene ljudje v Ljubljani protestirajo zoper brezsravnost. Seveda, to pohujšanje, to pohujšanje! Zadnjič v deželnem zboru mislimo, da si Zvegelj in nemški in slovenski sodrugi od samega sramu niso vedeli kaj, zato ne vidimo nobenega podpisa na protestu zoper brezsravnost. Ti rabločutni gospodje so sicer močno vneti za paragrafe in postave, a sedaj, ko se hoče protipostavno vvesti vlačugarstvo, prevzela jih je že o sami besedi „hiša vstrpnosti“ tolika sramožljivost, da se še ganiti niso mogli. Ko bo vsa stvar dejstvo, bodo ali skoprnili ali pa bežali iz Ljubljane. O gotovo! Oj ta nedolžnost, oj ta nedolžnost, kako lepa je v primeri s „pohujševalnimi pridigami“ in z „brezmiselno agitacijo“ starih sključenih možičkov, krivih hrbtov, brezzobih ust in tresočih se kolen — častitih cerkvenih ključarjev!

(Socijalno-demokratski shod) pri Virantu vršil se je v nedeljo ob 2. uri popoldne v navzočnosti okrog 80 poslušalcev, med katerimi je bilo nad 30 krščanskih socijalistov. Govorilo se je mnogo, a bile so take fraze, da se celo sami zagrizeni sodrugi mrmrali. Kakor po navadi zabavljalo se je tudi proti klerikalizmu, a kar je bilo najhuje včeraj na muho vzeto, bili so avstrijski škofje in pa krščanski socijalisti. Zadnji so jim jako na potu, a računajo s tem, da se gotovo, — kakor je gospod Zadnik trdil — konečno zatečejo v dom socijalne demokracije. Na tem shodu so zopet pokazali sodrugi, kako umevajo socijaldemokratsko slobodo. Neki krščanski socijalist jim je namreč nekoliko ugovarjal, a potisnili so ga takoj skozi vrata na prosto. Vendar pa ni čuda, vsaj je bil tukaj cvet ljubljanske socijalne demokracije izbran, kateri se vidi pri vsakem shodu kot venec rediteljev. Kršč. socijalist Sevshek poskusil je nekoliko govoriti, da se ne sme tako zabavljati čez duhovne in vero, a ni mogel dolgo govoriti, tuljenje sodrugov ga je primoralo, da je končal. Odlikoval se je tudi ljubljanski mali obrtnik čevljar g. Tuma, ta ki zmirom nekako podrepuje liberalni stranki, in je komaj 1 mesec preteklo, ko so ga mali obrtniki kandidovali v trgovsko in obrtno zbornico, — po njegovih trditvah — da se morajo mali obrtniki voliti, vendar je pri isti priliki pobiral za liberalne mogotce glasove, a včeraj rohnel je na socijal - demokratičnem shodu proti liberalni stranki in iste stranke kandidatu g. Kuncu. Da je tudi udrihal po klerikalcih se razume, češ, še prav nič nam niso dali. Konečno je še povedal vže tako malemu številu navzočih — ker veliko jih je že odšlo pri prvem in drugem govorniku — kaj da so pridigali pri Sv. Jakobu v cerkvi, ter seveda pri tem duhovnike napadal. Konečno so proglasili socijalno-demokratičnega kandidata. Druge nesreče ni bilo nobene.

(Iz Kroke.) Sporočam Vam, da se je v Kropi ustanovilo katol. delavsko društvo, ki šteje že 50 udov in ima svoj pevski zbor. Za predsednika je izbran Andrej Skriba, za blagajnika Prim. Skriba in za tajnika Andrej Solar. Zahvaljujemo se domačemu g. župniku in gosp. deželnemu poslancu Azmanu za društvu naklonjeno podporo, za katero se tudi drugim prijateljem krščanskih delavcev priporočamo.

(O hranilnicah na Francoskem) se v okrožnici c. kr. poštnohranilničnega urada med ostalim nahaja to-le: Imovina jednega vložnika v državno hranilnico francosko ne sme presegati zneska 1500 frankov. Društva smejo vlagati do 15.000 frankov. Nihče ne sme ob enem imeti knjižice državno-hranilnične in pa zasebnohranilničnih; nobeden varčevalec ne sme imeti tudi po več vložnih knjižic, ampak samo jedno jedino, sicer zgubi pravico do obrestij, to velja glede hranilnice državne in glede zasebne.

(75.000 kron) znaša glavni dobiček velike 50 krajevske loterije v Inomostu, ki se izplača v gotovini z le 20 odstotnim odbitkom. — Svoje č. bralce opozarjamo na to, da se vrši srečkanje nepreklicno dne 20. februarja.

Društva.

(Društvo „Pripravniki dom“) je imelo včeraj odborovo sejo, v kateri se je poročalo o dosedanem delovanju in o tem, kako naj bi se še uspešneje dosegali društveni nameni. Obravnave za nakup stavbinskega prostora se, žal, še niso rešile, upati pa je, da se ugodno rešijo v kratkem. Izvršuje pa odbor že sedaj svojo prelepo nalogo s tem, da zasebno podpira ubožne pa pridne dijakke; do sedaj je vsprejel deloma ali celoma v svojo oskrbo 7 dijakov-pripravnikov. Določil se je tudi dan občnega zbora 11. marca. Društveno premoženje se je narastlo na 3536 glđ. 43 kr. Nekateri dobrotniki so res veledušno podpirali odbor. Bog jim poplačaj stotero! Vender je udeležba še vse premajhna, ako pomislimo, kako eminentno važna je naloga, katero je prevzelo to društvo. Prosimo vse blagodušne prijatelje, naj nikar ne prezro prepotrebne društva, da bo moglo že skoro v večji meri pričeti svoje delo.

Telegrami.

Škofjaloka, 16. febr. Loška okolica je izvolila štiri moške katol.-nar. stranke.

Novo Mesto, 16. februarja. Občina Prečina je izvolila obakrat po pet mož katoliško-narodne stranke.

Žužemberk, 16. februarja. Žužemberška občina je izvolila za dr. Kreka 10, za Povšeta najmanj mož.

Dunaj, 16. febr. „Wiener Zeitg.“ poroča: Presvetli cesar je imenoval ministerijalnega svetnika v ministerskem predsedstvu, viteza Freiberga, sekojskim načelnikom.

Linc, 16. febr. Delavci linske parne žage, ki so 8. t. m. pričeli stavko, so prišli včeraj z malo izjemo zopet na delo.

Praga, 16. februarja. V deželnem zboru je utemeljeval posl. Schlesinger svoj predlog glede določitve kurij. Pobijal ga je posl. Kaizl.

Levov, 16. febr. Deželni zbor je zaključil včeraj zimsko zasedanje.

Pariz, 16. februarja. (Posl. zbornica.) Poslanec Jaurés in tovariši so interpelovali ministerskega predsednika v zadevi orijentalnega vprašanja. Zbornica je na Melinejevo željo sklenila s 382 proti 170 glasovi, da se odgovor odloži na poznejši čas.

Genova, 16. febr. Včeraj so se vdeležili prebivalci shoda, ki je izjavil, da simpatizuje s Krečani. Policija je preprečila nameravano demonstracijo.

Carigrad, 16. febr. Iz zanesljivih virov se poroča, da se je dosedanji glavni guverner na Kreti, Berović-paša, na ladiji avstrijskega Lloyda odpeljal v Trst. Pred odhodom je naznanil konzulom velevlastij, da je vložil ostavko.

Foulard-svila 60 kr.

do glđ. 3-35 meter, — japonska, kitajska itd. v najnovejših vzorcih in barvah, tudi črna, bela in barvena **Henneberg-svila** od 35 kr. do glđ. 14-65 meter — gladka, progasta, križasta, vzorčasta, damasti itd. (ok. 240 razn. kakovostij in 2000 razn. barv, vzorcev itd.) **Poštnine in carine prosto na dom.** — Vzorec obratno. — Dvojni pismeni porto v Švico.

Tovarne za svilo G. Henneberg

33 e. in kr. dvorni zalagatelj, **Curth.** 17-2 2

Pomirljivo

sliz razkrajajoče in izvrstnega okusa so **antikataralične pastile lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta)**

kateré učinkujejo proti hripavosti in olajšujejo kašelj. — Cena škatlici 25 kr., 10 škatlic glđ. 2.—. 124 (50-50) 4

Umrlí so:

12. februarja. Pavla Ogrin, delavčeva hči, 18 dni, Poljanska cesta 55, življenska slabost. — Marija Albrecht, strežnica, 78 let, Sv. Petra cesta 48, ostarelost. — Marija Erjavec, kurjačeva hči, 4 mesece, Kolodvorske ulice 5, dušljivi kašelj

V deželni bolnišnici:

8. februarja. Franc Čarman, tkalec, 52 let, jetika. 9. februarja. Tomaž Rant, delavec, 73 let, ostarelost. 10. februarja. Ivan Gerbaj, delavec, 44 let, jetika. — Andrej Mlinar, delavec, 63 let, ascites. — Katarina Gross, gostija, 63 let, ostarelost. 12. februarja. Marija Vavken, gostija, 79 let, ostarelost. — Jernej Smuk, gostič, 76 let, kap.

Tujci.

14. februarija.

Pri **Sionu**: Berkvits iz Budimpešte. — Goldstein iz Temesvara. — Matschek iz St. Vida ob Glini. — Gassermann iz Grada. — Goldschmid iz Prage. — Stössel, Pick, Pollak, Jager z Dunaja. — Križman s Krškega. — Rieger iz Tržiča. — Kunz iz Črnomlja. — Novak iz Žalnice. — Rohrmann iz Mokronoga. — Vičič iz Postojne. — Backes s Kranjske Gore. — Antič, Pober iz Sece.

Pri **Maliču**: Heller iz Eipel-a. — Knöpfmacher, Seller, Duldner, Basch, Hrodečki z Dunaja. — Lecher iz Calvea. — Witz iz Grada.

Pri **avstrijskem caru**: Zawadil iz Kranja. — Camme iz Tržiča. — Miheve iz Logatec.

Pri **Lloyd**: Latzer iz Grada. — Turk iz Drage. — Sörgo iz Beljaka. — Černe iz Blagovice. — Martini z Rakeka. — Klette z Jesenice.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
15	9. zvečer	743.8	0.6	sr. zah.	oblačno	
16	7. zjutraj 2. popol.	747.9 749.2	-1.6 1.5	sr. svzh. sr. sever	oblačno jasno	0.4

Srednja večerajšnja temperatura 10°, za 1.2° nad normalom.

Oklic.

Kakor je slovenskemu občinstvu že znano, dobil je akademski senat graškega vseučilišča „podporno zalogo slovenskih visokošolcev v Gradcu“ popolnoma v svojo oblast, ko je odstopil mnogoletni nje predsednik, velezasluženi gospod profesor dr. Gregorij Krek. Vsa dokazovanja in pojasnila niso imela nikakega vspeha, senat je sestavil na svojo roko nova pravila ter imenoval tri nemške profesorje za gospodarje naloženega denarja, kateri delé sedaj obresti prosilec vseh slovenskih narodnostij, ker se imenuje zaloga „Unterstützungsfond slavischer Hochschüler in Graz“, dasi se je vsa glavica nabrala mej Sloveni in od ostalih

Slovanov zaloga prispevkov sploh ni dobivala. Omenjeni trije profesorji ne poznajo dejanskih razmer in potrebe slovenskih akademikov, vendar odločujejo brez vsakih informacij in brez priziva, komu se naj daje podpora in kako visoka; naravno je, da so vsled tega postale podpore iz zaloge, katera je bila nekdaj marsikateremu revnemu dijaku v jedino in izdatno pomoč v gmotnem pogledu, do cela iluzorne. Vrh tega se drže gospodje delilci načela, da se prvoletnikom sploh ne daje nikake podpore, dokler ne naredé prvega kolokvijskega izpita. To načelo je dobro premišljeno; njega posledice so naravnost pogubne slovenskemu naraščanju, kateremu se hoče s takim postopanjem kratko malo onemogočiti vstop na nemške (!) visoke šole. Ako se podpore potrebnim slovenskim dijakom začetkoma vseučiliških študij take ni nadejati, morajo izgubiti naravno ves pogum. — Umevno je, da so zadnje leto izostali prispevki iz domovine in se torej tudi podpore krčijo od meseca do meseca. Da se spravi vsa stvar zopet v naravni tir, sestavi se v kratkem občirna spomenica in se izroči našim državnim poslancem, kateri bodo pri naučnem ministru potrebno ukrenili, da se akademski senat bavi še jedenkrat temeljito z vso zadevo in jo reši v smislu pravičnosti in na podlagi dejanskih razmer.

Predsednik „Triglava“, pravnik gospod Matevž Senčar, je naprosil gospoda vseučiliškega profesorja dr. Kreka, da blagovoli mej tem vsprejemati doneske iz slovenske domovine, kar je veleučeni gosp. profesor v interesu svete narodne stvari in slovenskega dijaštva prav rad storiti obljubil, kakor je dolgo vrsto let s svojim velikim ugledom v vseh slovenskih krogih pridobival podporni zalogi blagih podpornikov in prijateljev.

Marsikateri rodoljub bi izvestno vzlic mnogim narodnim davkom daroval svoj obol i prepotrebni in prekoristni podporni zalogi, a ne vé, kam se naj pošiljajo prispevki, ker je vsa stvar precej zamotana in za Slovence neugodna. Če se reši konečno stvar za nas ugodno, priloži se dotlej nabrani denar stari glavnici, če ne, ustanovi se nova slovenska podporna zaloga, s katero ne bodo gospodarili tuji

elementi; seveda ostane v zadnjem slučaju Slovenec tudi pravica do stare slovenske zaloge, ko je vse njeno premoženje samo slovensko.

Prosimo torej v prvi vrsti tiste slovenske rodoljube, kateri so sami okušali vseučiliško življenje revnega slovenskega dijaka — in teh je velika večina po vseh slovenskih krajih, saj je premožen, bogat Slovenec na velikih šolah prava bela vrana — in katerim je bila uprava slovenska podporna zaloga naklonjena prijateljica in dobrotnica, kakor tudi vse druge plemenito misleče in čuteče Slovence, naj se blagovolé o priliki spominjati podpore vrednega in potrebnega dijaštva graškega z dobrodelnimi doneski.

Treba je sicer pogostokrat segati v žep v prid narodnim zavodom in podjetjem, a izvestno je podporna zaloga slovenskih visokošolcev prav tako eminentnega pomena za narodovo bodočnost, kakor druge prepotrebne narodne institucije. O tem ni dvoma!

Slovenski narod potrebuje fizično in duševno zdravih, značajnih in neustrašenih bojnikov za sveta narodna prava, celih mož, kakoršni se v bedi in pomanjkanju vzgajati ne morejo.

Podpirani slovenski visokošolci v Gradcu.

Hiša na prodaj.

V Gornjem Kašlju blizu verške tovarne za papir je po gospodarjevi smrti na prodaj hiša št. 15 z gospodarskimi poslopji in jedno njivo vred. Prav primerna je hiša za kako prodajalnico, in je že tudi 14 let bila trgovina v njej. — Več se izvé pri lastnici **Frančiški Močilnikar** v Gor. Kašlju št. 20. 123 3-1

Vsak kašelj } se popolnoma odstrani le po
Vsaka hripavost } Krause-jevem
kafárnem uničevalcu
(blagovkusna zmes). 74 10-4

Zavoj 25 kr. — Dobiti je v Ljubljani v vseh lekarnah.

124 1-1

Britko užaljeni javljamo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem tužno vest, da je naš oče, zjroma očem, gospod

ANTON PREMK

c. kr. poštni nadkontrolor v pok.

danes v torek ob 3¹/₂ uri zjutraj po kratki bolezni, prejemši svete zakramente za umirajoče, v 66. letu svoje dobe mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb bode v sredo, dne 17. februarija 1897, ob 5. uri popoldne.

Sv. maše zadušnice se bodo darovale v stolni cerkvi sv. Nikolaja. Nepozabni rajniki se priporoča v molitev in blag spomin.

V Ljubljani, dne 16. februarija 1897.

Edvard Premk, Konstancija Premk, Julijana Premk, otroci. — Janez Nabernik, c. kr. dež. sod. svetnik in okrajnega sodišča voditelj, Ivana Nabernik omož. Premk, Marija Nabernik, Jožef Nabernik, pasterki.

Velika 50 krajcarska loterija v Inomostu.

Žrebanje
že v soboto!

22 17 **Glavni dobitnik**
75.000 kron v gotovini
z 20% odbitkom.

Srečke à 50 kr. priporoča J. C. Mayer, menjalnica v Ljubljani.

Zobozdravnik A. Paichel

Pod Trančo št. 2, poleg čevljarskega mostu, I. nadstropje

ustavlja na najnovejši in najboljši način

— umetne zobe in zobovja

brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije.

Odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živca. 818 (15)

Dunajska borza.

Dne 16. februarija.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 40 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 . 60 .
Avstrijska zlata renta 4%	123 . 40 .
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	100 . 35 .
Ogerska zlata renta 4%	121 . 90 .
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 . 20 .
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	950 . — .
Kreditne delnice, 160 gld.	363 . 50 .
London vista	119 . 95 .
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 . 72 .
20 mark	11 . 74 .
20 frankov (napoleonor)	9 . 52 .
Italijanski bankovci	45 . 15 .
Č. kr. cekini	5 . 68 .

Dne 15. februarija.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	150 gld. — kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	154 . — .
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	188 . 50 .
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 . — .
Tisine srečke 4%, 100 gld.	138 . — .
Dunavske vravnave srečke 5%	127 . 50 .
Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	108 . 25 .
Posojilo goriškega mesta	112 . 25 .
4% krajnsko deželno posojilo	99 . 25 .
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 . 90 .
Priporitetne obveznice državne železnice	226 . — .
južne železnice 3%	173 . 75 .
južne železnice 5%	128 . — .
dolenjskih železnic 4%	99 . 50 .

Kreditne srečke, 100 gld.	198 gld. — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	146 . — .
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	19 . 75 .
Rudolfove srečke, 10 gld.	26 . 50 .
Salmove srečke, 40 gld.	71 . — .
St. Genois srečke, 40 gld.	73 . 50 .
Waldsteinove srečke, 20 gld.	60 . — .
Ljubljanske srečke	22 . — .
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	152 . — .
Akcije Ferdinandovesev. železn., 1000 gl. st. v.	3385 . — .
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	84 . — .
Dunajskih lokal. železn. delniška družba	160 . — .
Montanska družba avstr. plan.	80 . — .
Trboveljska premožarska družba, 70 gld.	158 . — .
Papirnih rubljev 100	127 . — .

Nakup in prodaja

vsakevrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Kavarovanje za zube pri žrebanjih, pri izžrebanju
najmanjšega dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh,
potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostih
papirjev in vestni sveti za davega kolikor je mogoče visocega
obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnica.